

съюза си с Ватаци? Какъв предлог, каква причина да измисли, за да сложи край на приятелството си с Никея?

И пак същата натраплива мисъл, която не му даваше покой: сам го доведох, сам го закрепих на полуострова, за да си създам сега по-опасен враг от латините...

А ето, че напоследък Тодор Комнен му бе казал, че добил сведения, какво Ватаци преговарял тайно с Фридрих Втори, за да получи помощ от алеманеца за вземането на Царския град...

Не... Ватаци не биваше никога да стъпи на Босфора. Защото това означаваше смут в българското царство и нови, безкрайни борби на полуострова.

А и крал Владислав не му даваше покой с постоянните си послания в които молеше да се изпратят мощите на свети Сава в Сърбия.

Той се прибра в покоите си, запали свещниците на работната и препрочете последното писмо на зетя си:

"Ако съм намерил благодат пред тебе, моя родител, не затваряй от мене бащиното благоутробие, не оставяй да потъвам в скръб през живота си! Дай ми светите останки на светия мой господин и баща, за да ги пренесем в отечеството си..."

За да изпрати отговор, скрепен с мнението и на всички търновски първенци, царят бе свикал съвет с патриарха и целия църковен притч. Духовенството бе взело решение, че ако се отпуснат светите мощи, целият град силно ще възнегодува и бе забранило пренасянето на светите-ля.

Иоан Асен седна и саморъчно написа отговора до краля:

"В името на светата и неделима Троица. Амин.

"Ако Бог е съзволил светителят да приеме упокоение у нас, в Христа верните, мога ли аз да се противя на Божията воля, или да дръзна да разтърся гроба и светите мощи на покойника, па и светителят не ни е завещал за своето пренасяне, сине мой... Затова не ме принуждавай да давам това, което не ми е удобно и ми се забранява и от вел-